

15. tétel: A szóbeli és az írásbeli szöveg összehasonlítása

Szóbeli szövegek:

Meg kell, hogy mondjam, kezdek... ööö, kezdek kicsit besokallni ettől az egész munkakeresés témától, tele van a fejem az egésszel. Már nemtom' pontosan, mikor volt egy ilyen igazi normális hely, amit láttam. Meg egyébként... hát, nem tudom, lehet, hogy máshol kéne próbálkozni.. Csak persze.. most miért nézel így rám? Szerinted nincs igazam? Hol is tartottam? Szóval, igen, én akkor is azt gondolom, hogy máshol kéne megpróbálni, mostmár nem érdekel, szerintem beadom ilyen vidéki városokba is az önéletrajzot, lesz, ami lesz... De ugye szerinted is?

- Helló!
- Szia! Mi a helyzet?
- Beszéltem az edzővel, és nem megyek ma.
- Mert?
- Otthon maradt az .. izé, a térdvédő, úgyhogy nem érdekel, nem fogok ott ugrálni, múltkor is totál kikészült a térdem, ez van.
- De miért nem mész haza? Még simán van idő, hogy visszaérj szerintem.
- Jaj már! Mostmár tök elment a kedvem, nem akarok gyalogolni. Meg egyébként is, már szóltam a Pali bának.
- Elvigyelek?
- Ne már..
- De, most tényleg, gyere már, elviszlek, ne hagyd ki!
- De most nem akarom, hogy ezért vezess, meg minden.
- De tényleg elviszlek!
- Hát..., ha nem baj, jó, akkor végül is köszi. De tényleg nem gáz, ugye?
- Nem, na gyere már.
- Kösz, kösz!

Írásbeli szövegek:

FILMKLUB

április 12-én szombaton 16:30-tól
a József Attila Művelődési Házban

A téma továbbra is a

HORROR.

Az eheti film:

ALFRED HITCHCOCK: MADARAK

18

Várunk mindenkit egy közös „rettegésre”!

„A Duna jobb ágának medrében volt sok ideig egy sziklatömeg, melynek alsó felén a lomhán kanyarodó ár zátont rakott le. Egy nagy téli áradás alkalmával aztán nekiment a jeges zaj az Osztrova-szigetnek, s annak egy csúcsát leszakította, magával ragadva földet, követ, derékfákat erdőszámra; akkor azzal a jéggel, sziklával, faderékkal vegyes özönvízi gomollyal megtorlott a szikla mögötti zátonyon. A gomoly ott maradt. És aztán félévszázadig évről évre az új áradás új iszapréteget hordott föléje, új kavicstorlattal terjeszté ki körületét, az elkorhadt fatörzsek földéből ősnövényzet burjánzott elő, gyors növéssel, minő az újvilági természet alkotása, s lett ott azon a helyen egy névtelen sziget. Mely senkié sem; melynek nincs sem földesura, sem királya, sem hatósága, sem papja, mely nem tartozik semmi országhoz, semmi vármegyéhez. A török-szerb határon sok ilyen paradicsomi hely van, melyen nem szánt, nem kaszál, nem legeltet senki. Egyedül a vadvirágnak és a vadállatnak hazája. S ki tudja, még kinek?”

(-Jókai: Az arany ember-)